

JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

Postboks 8005 Dep.

0030 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
2025/3958

Dato
19.09.2025

Svar på høring - Rapport fra ekspertgruppen om tiltak for barn som begår gjentatt eller alvorlig kriminalitet

Sekretariatet for konfliktrådene (Sfk) viser til høringsbrev av 14. mai 2025, og takker for muligheten til å komme med innspill til rapporten «*De er våre barn- om å holde hodet kaldt og hjertet varmt*».

Sfk har ansvar for konfliktrådets tjenester, inkludert ungdomsstraff, ungdomsoppfølging og mekling. Mange av våre brukere er ungdom eller unge voksne, og rapporten er derfor særlig relevant for vårt arbeid. I tillegg har Sfk det nasjonale ansvaret for faglig oppfølging og støtte til SLT-samarbeidet i kommunene.

Rapporten er omfattende, og Sfk vil avgrense våre innspill til forslag som er spesielt relevante for konfliktrådets tjenester og SLT-samarbeidet.

Konfliktrådene har det siste året mottatt en stor økning i ungdomsstraffesaker, som i stor grad vil omfattes av ekspertgruppens målgruppe. Sakene som overføres oppleves som mer komplekse og til dels mer alvorlig, med en tydelig økning i blant annet ran. Ungdommens situasjon kan ha eskalert raskt og mange strever med omfattende utfordringer.

Undersøkelser viser at en betydelig andel av ungdommene som gjennomfører ungdomsreaksjon i konfliktrådet selv er registrert som fornærmet i straffesaker, ofte i saker som gjelder integritetskrenkende lovbrudd. Dette understreker ungdommenes sårbarhet.

Barnekonvensjonen artikkel 40 slår fast at barn som begår lovbrudd skal behandles på en måte som fremmer deres verdighet og egenverd, med mål om reintegrering i samfunnet. Videre skal barnets beste være et grunnleggende hensyn ved alle handlinger og beslutninger som berører barn, jf. Grunnloven § 104 og barnekonvensjonen artikkel 3.

Postadresse:
Sekretariatet for konfliktrådene
Fagutvikling
Postboks 2110 Vik
0125 OSLO

Org.nr: 986074465
E-post: post@konfliktraadet.no
www.konfliktraadet.no

Saksbehandler:
Frøydis Heyerdahl
Telefon: 990 13 309
E-post: Froydis.Heyerdahl@konfliktraadet.no

Konvensjonens forpliktelser gir føringer både for valg av straffereaksjon, innhold i reaksjonene og annen oppfølging av ungdommene.

Riksrevisjonens rapport 3:15 (2024–2025) peker på utfordringer i samarbeidet rundt ungdom som begår lovbrudd. Sfk vil understreke behovet for tiltak som styrker samhandling på tvers av sektorer. Det pågår allerede mye arbeid på dette området, og det er viktig at ulike prosesser og initiativer ses i sammenheng. Vi vil særlig fremheve betydningen av SLT-modellen som et sentralt verktøy i det kriminalitetsforebygging arbeidet i kommuner som har etablert denne strukturen.

➤ **Utvidet bruk av gjenopprettende prosess**

Konfliktrådet har ansvar for å legge til rette for gjenopprettende prosess, også kalt mekling. I et meklingsmøte får begge partene mulighet til å fortelle meg egne ord hva som har skjedd, hvordan de har opplevd situasjonen og hvilke konsekvenser det har hatt for dem. Dette kan gi begge ny innsikt for begge parter. Gjerningspersonen får mulighet til å ta ansvar og forstå konsekvensene av handlingene sine, mens den fornærmede kan bearbeide opplevelsene og gjenvinne trygghet. Sammen kan partene finne løsninger som gjør det lettere for å gå videre i livet. [Les mer om mekling her.](#)

Ekspertgruppen har pekt på en betydelig nedgang i antall saker overført fra politiet til konfliktrådet der barnet er under 15 år, samtidig som kriminaliteten i denne aldersgruppen har økt. Ekspertgruppen mener det er behov for flere egnede virkemidler, og anbefaler økt bruk av mekling/gjenopprettende prosess for barn under 15 år. Riksrevisjonen har også påpekt et uutnyttet potensial for bruk av mekling, både for barn under 15 år og for ungdom mellom 15 og 18 år.¹

Ekspertgruppen foreslår at Justis- og beredskapsdepartementet utreder en hjemmel som gir politiet adgang til å overføre saker til konfliktrådet uten samtykke, når barnet er under 15 år. Dette innebærer at politiet kan dele informasjon med konfliktrådet, slik at konfliktrådet kan kontakte partene og tilby gjenopprettende prosess. Partene pålegges *ikke* å møte til mekling. Det skal fortsatt være frivillig å delta.

Ekspertgruppen påpeker at det er en forutsetning for overføring av informasjon til konfliktrådet at saken er vurdert egnet til mekling/gjenopprettende prosess.

Sfk støtter ekspertgruppens forslag. Det er viktig at politiet har etterforsket sakene tilstrekkelig, slik at straffeskyld anses klarlagt og at politiet tydelig kommuniserer til partene hvorfor saken overføres til konfliktrådet - og at tilbudet er frivillig. Konfliktrådet vil også

¹ Riksrevisjonens undersøkelse av myndighetenes innsats mot barne- og ungdomskriminalitet, rapport 3:15 (2024-2025) s. 22.

informere om at deltakelse er frivillig. Vi vektlegger forarbeid og dialog med partene for å møte behovene i den enkelte sak og styrke partenes mulighet for å delta og få eierskap til prosess og resultat. Det handler om å mobilisere ressurser i den enkelte, samt hos deres nettverk, foreldre, nærmiljø m.v.

Vi støtter at politiet må ha vurdert saken som egnet for overføring til konfliktrådet. Samtidig ser vi at et krav om egnethetsvurdering kan bli et hinder. Det bør derfor utarbeides tydelige retningslinjer fra Riksadvokaten om hva som menes med «egnet», jf. tiltak i punkt 9.6. Det kan for eksempel være saker der politiet er usikre på om mekling er aktuelt, men vurderer at det er hensiktsmessig at konfliktrådet kontakter partene for å informere om muligheten. Slike saker bør kunne overføres. Sfk stiller seg positive til videre dialog med departementet om utforming av en slik bestemmelse.

Det er viktig med tett samarbeid mellom politiet og konfliktrådet i disse sakene. Det kan bidra til rask prosess i alle ledd, noe som er avgjørende for at tilbudet skal oppleves som relevant for partene.

Konfliktrådene rapporterer at flere av sakene om ungdom under 15 år er mer komplekse og alvorlige enn vanlige meklingssaker, og at de kan minne om ungdom som får ungdomsoppfølging. I slike tilfeller kan mekling være et supplement til annen oppfølging. Mekling kan også utvides til stormøte, som kan involvere andre berørte av det som har skjedd, samt flere støttepersoner. På denne måten kan "hele konflikten" adresseres og potensielt bidra til å forebygge videre eskalering av en situasjon.

Sfk er for øvrig enig med ekspertgruppen at det er flere aktuelle arenaer for å synliggjøre mulighetene for gjenopprettende prosess, eksempelvis i skolen. Konfliktrådene arbeider kontinuerlig med å nå ut til relevante målgrupper. Et av våre satsingsområdet er å gjøre konfliktrådet mer kjent og tilgjengelig, og dette vil ha høy prioritet framover.

Noen konfliktråd har fått signaler fra politiet med ønske om informasjon om utfallet av meklingssaker i sivile saker med ungdom under 15 år. Per i dag har ikke konfliktrådet hjemmel til å gi slik informasjon på generelt grunnlag. Innholdet i meklingsmøte er fortrolig og underlagt lovbestemt taushetsplikt. Partene kan selv avtale hva som eventuelt kan formidles videre, og til hvem. I enkelte saker gir derfor ungdom og verge samtykke til at konfliktrådet deler informasjon om utfallet i etterkant. Sfk er kjent med at det er satt ned en ekspertgruppe for bedre tverretattlig samarbeid og informasjonsdeling ved forebygging av barne- og ungdomskriminalitet, ekstremisme og mishandling i nære relasjoner der denne problemstillingen vil være relevant å utrede nærmere.

Noen konfliktråd har fått signaler fra politiet om ønske om informasjon om utfallet av meklingsaker i sivile saker med ungdom under 15 år. Per i dag har ikke konfliktrådet hjemmel til å gi slik informasjon på generelt grunnlag. Dette reiser viktige dilemmaer. På den ene siden kan informasjon være nyttig for politiets videre oppfølging. På den andre siden kan det svekke tilliten til konfliktrådet. Innholdet i meklingsmøte er fortrolig og underlagt lovbestemt taushetsplikt. Partene kan selv avtale hva som eventuelt kan formidles videre, og til hvem.

Sfk mener det er viktig å opprettholde prinsippet om fortrolighet. Dersom det åpnes for at politiet skal få informasjon om utfallet i sivile saker med barn under 15 år, bør det være i tråd med gjeldende regler for straffereaksjonen meklings i konfliktråd – med tydelige kriterier og begrenset til de mest alvorlige sakene.

➤ Retningslinjer for etterforskning av U15-saker

Ekspertgruppen viser til at politiet har en etterforskningsplikt i saker for barn mellom 12 og 15 år, jf. straffeprosessloven § 224. Om etterforskning iverksettes i saker hvor antatt gjerningsperson er under 15 år, og i hvor stor grad etterforskningen prioriteres, er i dag basert på skjønn i det enkelte tilfelle. Ekspertgruppen mener at kriminalitetsutviklingen for aldersgruppen under 15 år tilsier at det er behov for sentrale retningslinjer som bidrar til prioritering av disse sakene.

Sfk støtter forslaget og viser til at Riksrevisjonens også har påpekt behovet for bedre etterforskning av saker der gjerningsperson er under 15 år. *«Riksrevisjonen mener at mangelfull etterforskning, manglende oppfølging fra barnevernstjenesten og lite bruk av meklings i konfliktrådet kan medføre at unge som begår lovbrudd kan fortsette sin kriminelle aktivitet. Barn kan få inntrykk av at handlingene deres ikke får konsekvenser. Henleggelse av sakene kan dessuten føre til at andre hjelpeinstanser ikke blir kjent med barnet og utfordringene deres».*²

Sfk deler ekspertgruppens vurdering av at det bør fremgå av retningslinjen at politiet bør ha fokus på om saken er egnet for gjenopprettende prosess i konfliktrådet. Som nevnt over, er det en forutsetning at saken er tilstrekkelig etterforsket for at den skal kunne sendes til videre oppfølging i konfliktrådet.

² Se Riksrevisjonens undersøkelse av myndighetenes innsats mot barne- og ungdomskriminalitet, Dokument 3:15 (2024-2025) s. 22.

➤ **«Gul vest»- bedre koordinering av tjenestetilbudet**

Ekspertgruppen peker på at dagens hjelpetilbud til målgruppen er fragmentert, med mange tjenester og sektorer involvert. Det er behov for at en instans har ansvar for å koordinere et helhetlig tilbud – ha på seg «den gule vesten». Ekspertgruppen vurderer om noen i justissektoren bør ha denne rollen, men konkluderer med at det ikke vil sikre kontinuitet i oppfølgingen da det også gjelder de under 15 år. De foreslår derfor at barneverntjenesten får koordinatorsansvaret.

Sfk støtter behovet for bedre samarbeid mellom etater for å lykkes med å hjelpe barn og unge som begår alvorlig eller gjentatt kriminalitet. Konfliktrådet har ansvar for å koordinere ungdomsstraff og ungdomsoppfølging. Vi deler ekspertgruppens vurdering av at å lede og koordinere arbeidet rundt en ungdom med store utfordringer ofte krever mer ressurs- og kompetanse enn antatt.

Vi er enig i at barneverntjenesten ofte vil ha - og bør ha – en særskilt rolle i slike saker, og at det kan være mange argumenter for at barneverntjenesten bør ha på seg “den gule vesten”. Dette vil synliggjøre at det forventes at barneverntjenesten «lener seg fram» når ungdom begår alvorlig eller gjentatt kriminalitet. Samtidig har vi innspill til både valg av tjeneste og innretning. Det er avgjørende at formålet med koordinatrollen er klart definert, da dette vil påvirke hvilken løsning som er hensiktsmessig.

Sfk savner en tydeligere beskrivelse av hva det innebærer at barneverntjenesten har «den gule vesten». Vi forstår forslaget slik at barneverntjenesten ikke får økt formell myndighet, men skal styrkes med ressurser og kompetanse for å settes i stand til å koordinere arbeidet rundt disse barna. Barneverntjenesten har allerede en lovpålagt plikt til å samarbeide med andre tjenester etter barnevernloven § 15-8. Det er derfor uklart hvordan det nye forslaget vil bidra til å tydeliggjøre barneverntjenestens ansvar utover dagens lovverk.

Konfliktrådene har erfaring med barneverntjenesten som deltaker i oppfølgingsteam i ungdomsstraff og ungdomsoppfølging. Mange av konfliktrådene er positive til at barneverntjenesten får en slik koordinerende funksjon, men det har også kommet innvendinger. Selv om forslaget innebærer økte ressurser, er det uttrykt bekymring for om barneverntjenesten vil ha nok ressurser til å prioritere oppgaven, gitt en presset økonomisk situasjon i mange barneverntjenester. Det er også påpekt at barneverntjenesten vil kunne få en krevende dobbeltrolle, og at det kan være særlig problematisk hvis ungdommen mangler tillit til barneverntjenesten.

I tillegg er det uklart hvordan barneverntjenesten skal ivareta koordinatrollen i saker der de ikke allerede er inne, eller der familien har takket nei til tiltak. Skal koordineringen avventes til

barneverntjenesten har undersøkt saken og avklart om det skal settes inn tiltak? Skal barneverntjenesten ha koordinatorfunksjon dersom ungdom eller verge takker nei til tiltak fra barneverntjenesten?

På bakgrunn av ovennevnte mener Sfk det bør vurderes om koordinatorfunksjonen heller bør legges til kommunen, som selv kan avgjøre hvilken tjeneste som skal ha ansvaret. I noen kommuner kan en forebyggende enhet være aktuell, og i kommuner med SLT-modellen (ca. 200 kommuner) bør funksjonen knyttes opp mot SLT-modellen som sikrer koordinering og samordning av rus- og kriminalitetsforebyggende tiltak på tvers av tjenester og etater. Vi understreker at dette må utredes nærmere. Uavhengig av plassering, er det viktig at koordinatorfunksjonen har tett dialog med øvrig kriminalitetsforebyggende arbeid i kommunen og SLT-koordinator.

Sfk savner for øvrig en drøfting av grenseflaten mot andre koordinatorfunksjoner. Det må avklares hvordan den nye koordinerende rollen skal samspille med ungdomskoordinator når ungdom har fått ungdomsstraff eller ungdomsoppfølging, særlig ved utarbeidelse av ungdomsplanen, ved opprettelse av oppfølgingsteamet rundt ungdommen og ved avslutning av straffegjennomføringen. Det må også avklares hvordan koordinatorfunksjonen skal forholde seg til tiltak som den nye «en-til-en oppfølgingen».

Mange ungdommer fyller 18 år i løpet av straffegjennomføringen. Sfk legger til grunn at koordinatorrollen også gjelder etter fylte 18 år, men det er uklart hvor lenge. Det er generelt behov for å se nærmere på oppfølging av ungdom som begår lovbrudd i overgang til etter 18 år.

➤ **«Rød-knapp-samarbeid»**

Ekspertutvalget foreslår å etablere en ny samarbeidsstruktur i saker med akutt og alvorlig bekymring for barn som begår gjentatt eller alvorlig kriminalitet. Samarbeidet skal omfatte politiet, barnevernstjenesten, Bufetat/Barne- og familieetaten (BFE) i Oslo og spesialisthelsetjenesten. Formålet med Rød knapp-samarbeidet er å sikre rask kontakt mellom tjenestene på ledernivå for å vurdere situasjonen og avklare behov for videre samarbeid slik at barnet får samtidige, riktige og helhetlige tiltak.

Sfk støtter behovet for rask samhandling på ledernivå i de mest alvorlige sakene, og at ordningen bør beholdes i situasjoner med risiko for alvorlig fare eller skade. Vi forstår det som at dette inkluderer ungdom som blir alvorlig radikalisert.

Vi støtter videre at de fire nevnte etatene er inkludert i samarbeidet. Vi mener imidlertid at det bør utredes om også SLT-koordinator skal være en del av «rød-knapp»-samarbeidet i de kommunene som har en slik funksjon. SLT-modellen er en modell for å samordne rus- og kriminalitetsforebyggende tiltak for barn og unge lokalt og SLT-koordinatoren har ofte bred erfaring og innsikt som kan være verdifull i slike saker. Mange steder er SLT-koordinatoren allerede involvert i tilsvarende samhandling.

Ekspertgruppen legger til grunn at hver av de fire tjenestene kan melde inn sak. Det er imidlertid ikke alltid disse tjenestene som har best forutsetning for å vurdere behovet for å løfte saken til rød-knapp samarbeidet. Konfliktrådet, som har ansvar for ungdomsstraff og ungdomsoppfølging, kan i noen tilfeller være nærmest til å løfte saken til slik drøftelse. Det er uklart om - og hvordan - andre instanser kan initiere drøftelse i «rød-knapp» samarbeidet. En mulighet er at konfliktrådet melder bekymring til barneverntjenesten, som deretter melder saken inn. Det kan imidlertid ta tid. Sfk mener det bør etableres en mekanisme som gjør det mulig for andre tjenester å melde inn saker til rød-knapp samarbeidet.

Det er også behov for å tydeliggjøre hvordan «rød-knapp»-samarbeid skal forholde seg til andre koordinerende funksjon i enkeltsaker. Konfliktrådet har for eksempel ansvar for å koordinere oppfølgingen av ungdom som gjennomfører ungdomsstraff og ungdomsoppfølging. Det vil være uheldig om rød-knapp-samarbeidet drøfter og iverksetter tiltak uten å involvere konfliktrådet i slike saker, både av hensyn til ungdommen og tjenestene det gjelder. Til slutt vil vi understreke at barnets rett til å bli hørt må ivaretas i rød-knapp samarbeidet.

➤ **Etablering av lokale hurtigspor i U18-saker over hele landet**

Ved lansering av rapporten var det bevilget midler til tre politidistrikter for å etablere lokale hurtigspor i saker der siktede er under 18 år. Ekspertgruppen foreslår at det bevilges ytterligere midler slik at alle politidistrikter får mulighet til å etablere hurtigspor.

Konfliktrådet er en av aktørene i hurtigspor. Vi vil understreke at «hurtigspor» ikke er en fast definert modell, men handler om å sikre effektiv samhandling, kortest mulig saksbehandlingstid i alle ledd, og samtidig ivareta kvalitet, rettssikkerhet og finne treffsikre tiltak som kan snu en negativ utvikling hos ungdommen.

Sfk har vært tett på prosessen, blant annet i Oslo og har følgende innspill til suksesskriterier:

- **Nasjonal modell og tydelige føringer:** Det er viktig med en nasjonal modell for å sikre likebehandling og forutsigbarhet. Ulike etater har ulike geografiske nedslagsfelt,

og mange ulike lokale løsninger kan skape forvirring. Selv om lokale tilpasninger vil være nødvendig, bør det utvikles felles materiell og føringer for hele landet. Større endringer bør testes og piloteres.

- **Felles målgruppe:** Hurtigspor bør omfatte alle saker der gjerningspersonen er under 18 år, også saker som ikke går for domstolen og saker med barn under 15 år.
- **Tydelig ledelse og bred involvering:** Det må være klart hvem som leder arbeidet, og alle leddene i straffesakskjeden må involveres gjennom hele prosessen.
- **Tilstrekkelige ressurser:** Det er avgjørende at hele straffesakskjeden har nødvendige ressurser. Erfaring viser at det er særlig sårbart når politi og påtalemyndighet ikke har ressurser til å prioritere arbeidet – da oppnår man ikke de ønskede resultatene. Involvering av forsvarer gjennom hele prosessen er også et viktig suksesskriterium.
- **Håndtering av vilkårsbrudd:** Ansvar for å føre saker om vilkårsbrudd i ungdomsstraff har siden nyttår vært lagt til kriminalomsorgen region Øst. Sfk har positive erfaringer med ordningen og mener dette er et viktig grep for å sikre kvalitet og rask håndtering av bruddsakene.

Hvis ungdom som begår lovbrudd skal få rask reaksjon og samtidig riktig hjelp, er det nødvendig å se på mulige koblinger mellom straffesakskjeden og velferdstjenester på alle stadier i straffesakskjeden. I Oslo har aktørnettverket i hurtigsporet etablert dialog med kommunen for å koble relevante velferdstjenester inn i arbeidet – i første omgang noen utvalgte tjenester. Sfk har tatt initiativ til at etatssamarbeidet for utsatte barn og unge følger denne prosessen. Etatssamarbeidet kan bidra med støtte til avklaringer og løfte læringspunkter fra lokalt til nasjonalt nivå. Erfaringene vil tas med i etatssamarbeidets arbeid med barne- og ungdomskriminalitet og formidles til departementene ved behov.

- **Etablere trygghetsprogrammet for fornærmede barn i alle politidistrikt**

Ekspertgruppen foreslår at trygghetsprogrammet, som i dag finnes i enkelte politidistrikter, etableres nasjonalt. Målgruppen er barn under 18 år som har vært utsatt for vold, ran, trusler eller seksuallovbrudd.

Sfk støtter forslaget om nasjonal etablering og at programmet forankres hos politiet. Samtidig er det viktig at kommunen, gjennom SLT-nettverket, får god kjennskap til programmet og kobles tett på. Vi anbefaler derfor at trygghetsprogrammet forankres i politirådssamarbeidet. Erfaring viser at det ofte går lang tid før fornærmede får informasjon om muligheten for gjenopprettende prosess og hva dette kan bety for dem. Sfk er derfor svært positive til at

trygghetsprogrammet kan fungere som en arena for å informere fornærmede om gjenopprettende prosess. Dette kan bidra til mer bruk av gjenopprettende prosess for unge. Til slutt mener Sfk at forholdet mellom trygghetsprogrammet, støttesentrene for kriminalitetsutsatte (SKU) og barnehusene bør tydeliggjøres.

- **Tilgang på tiltak**

Et grunnvilkår for å få ungdomsstraff eller ungdomsoppfølging, er at ungdommen har et oppfølgingsbehov, og som nevnt innledningsvis rapporterer konfliktrådene at mange av ungdommene har mer komplekse utfordringer. Det er helt avgjørende at tiltakene som settes inn under straffegjennomføringen treffer på ungdommens behov og utfordringer for å få en positiv endring og unngå ny kriminalitet. Konfliktrådet har ikke egne tiltak ut over gjenopprettende prosess, og er derfor avhengig av at andre tjenester deltar i straffereaksjonen, eksempelvis fra barneverntjenesten og helsetjenesten.

Konfliktrådene bekrefter ekspertgruppens vurdering av at eksisterende hjelpe- og behandlingstiltak for barn som begår gjentatt eller alvorlig kriminalitet er for lite utbredt, og for dårlig tilpasset målgruppen.

Det har siden innføringen av ungdomsstraff og ungdomsoppfølging i 2014 vært en utfordring å få tilgang på relevante tiltak der ungdommen bor. Det har blant annet manglet tiltak knyttet til voldsproblematikk og skadelig seksuell atferd. Sfk er derfor positiv til at behandlingstiltak på disse områdene styrkes. Det er allerede igangsatt flere prosesser for å forbedre tilgang på ulike hjelpe- og behandlingstiltak, og det er viktig å se forslagene i sammenheng med disse. Det vises blant annet til rapporten «[Tverrsektorielt samarbeid og velferdstjenestenes deltakelse under gjennomføring av ungdomsstraff og ungdomsoppfølging](#)» (Sfk, Bufdir, Hdir 2023).

Angående multsystemisk tiltak: Sfk støtter ekspertgruppen i at et helhetlig (multisystemisk) fokus er viktig for å kunne hjelpe barn som begår gjentatt eller alvorlig kriminalitet. Konfliktrådene bekrefter ekspertgruppens vurdering av at eksklusjonskriteriene som ligger til grunn ved inntak til MST kan føre til at barn som begår gjentatt eller alvorlig kriminalitet ikke får tiltaket. Vi støtter derfor ekspertgruppens forslag om at det vurderes hvordan barn som i dag utelukkes fra MST kan gis et multisystemisk tiltak. En del av ungdommene som gjennomgår ungdomsreaksjon har ikke barnevernstiltak. De kan like fullt ha behov for multisystemiske tiltak. Det bør vurderes hvordan MST eller lignende tiltak kan være tilgjengelig for denne gruppen.

Som nevnt innledningsvis er mange av de som får ungdomsreaksjon, selv registrert som fornærmet, ofte i integritetskretnende saker. Det kan være helt avgjørende for å snu en

negativ utvikling at ungdommen og eventuelt familien får hjelp i forhold til dette. Sfk støtter derfor ekspertgruppens forslag om at det utvikles en plan for utbredelse, implementering og evaluering av MST-CAN-team.

Vi støtter også utvidelse av voldsspesifikk behandling til barn og unge, men har ikke grunnlag for å ta stilling til om ATV er rette instans for dette.

Økt bruk av voldsspesifikk behandling til barn: Som nevnt mangler det mange steder tilgang på treffende behandling for ungdom som begår vold. Vi støtter derfor at voldsspesifikk behandling til barn og unge utvides slik at denne type behandling blir tilgjengelig over hele landet, men har ikke grunnlag for å ta stilling til om ATV er rette instans.

Tilbud til barn som har skadelig seksuell atferd: Sfk støtter at det er behov for bedre tilgang på tiltak overfor ungdom som begår skadelig seksuell atferd. Som ekspertgruppen nevner, pågår det mye på dette området, og vi deler gruppens anbefaling om at tiltakene ses i sammenheng.

- **Økonomisk støtte til mentorordninger**

Sfk deler ekspertgruppens vurdering av at mange av barna som begår gjentatt eller alvorlig kriminalitet har behov for tett oppfølging, og støtter ekspertgruppens vurdering av behov for ordninger som gjør det mulig å tilby mentor eller en-til-en oppfølging mv. Det er ikke minst viktig at en slik oppfølging sikrer gode overganger i glippsoner, eksempelvis overgang dersom ungdommen flytter til institusjon, mellom institusjoner eller ved avslutning av straffegjennomføring. Det er f.eks. et stort behov for at en del ungdom følges opp videre etter endt straffegjennomføring. Det må ses nærmere på hvordan mentor eller en-til-en oppfølging kan delta i, evt samspille med, ungdomsreaksjonene.

Med vennlig hilsen

Edle Pallum
avdelingsdirektør

Frøydis Heyerdahl
saksbehandler

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevet signatur